

Jitro vzkříšení.

Jitro vzkříšení! Jaké kouzlo vane z těchto slov! Jak podivně rozechvívá všechny duše! Duch přitom vidí slunce nad květnými luhy, slyší zurčení potůčků, daleké znění zvonů a cítí všude klid a mír. Volné, radostné, vydechnutí v celé přírodě!

Jitro vzkříšení má vzejít **těm** lidským duším, které jsou nyní uznány za hodny prožití království Božího zde na zemi. Ostatní duše zůstanou v temnotě, která ještě dnes zemi obklopuje. Pak budou i s ní vyvrženy na dráhu, vedoucí k rozkladu, z něhož není uniknutí. K duchovní smrti!

Na jemnohmotném nebi září již červánky na znamení, že tento den se blíží!

Probud'te se, vy lidské duše, které **správným** způsobem čekáte na vykoupení! Je již jen málo času do hodiny, jež vás musí najít vyzbrojeny. Nechť poslední okamžik nezastane vás spící!

Strašlivá je temnota, která jemnohmotně obklopuje zemi. Žádné lidské duši nebylo by možno, aby ji ještě teď prorazila. –

Kdyby oslnivý blesk Božské Pravdy násilím neroztříštil dusnou duchovní noc od počátku až do hlubin celého vesmíru, byl by usínající lidský duch v tomto pozdějším stvoření ztracen.

Všechna moudrost přinesená těmi, kdož byli povoláni, byla určena, aby umožnila pozemským lidem vzestup ducha do světlých výšin. Zatím však byla stoupenci těchto povolaných téměř vždy vyžitkována převážně k pozemským účelům!

Nezůstala nikdy takovou, jak byla přinesena, svobodnou a přirozenou, mající sloužiti **všem** lidem. Bylo na ní tu i tam pilováno vyškolenou lidskou chytrostí tak dlouho, až ze skutečné formy původní prostoty nic nezbylo.

Tím samolibí zlepšovatelé dokončili ješitné, neblahé dílo, do kterého se zapletly miliony lidských duší.

Všechno se stalo obchodem, z něhož znenáhla vystupovala chtivost po moci.

Pod vedením rozumu, jež se jako výplod Lucifera tak dobře osvědčilo, vznikly jen pouhé karikatury všeho toho, co měla nechat vyrůst pravá moudrost. Toho pak chytře využila temnota, aby jí padly do náruče nic netušící oběti, které se v lenosti svého ducha bludně domnívaly, že usilují o světlo.

Nebylo tomu jinak i se světlou **Pravdou**, přinesenou Synem Božím na zemi, aby **jí** konečně prorazil cestu lidem pro nutný vzestup do království Božího. Lidé měli býti navždy osvobozeni ze sítí temnot, spletených znetvořením dosavadní moudrosti.

Kristus požadoval hybnost ducha **každého jednotlivce** ve vědění, které jim přinesl a tím uctívání Nejvyššího činem!

Člověk měl věděti vše, co stvoření v sobě skrývá, aby poznal v něm působící základní zákony, nesoucí vůli Boží. Neboť jen pomocí **tohoto** vědění může se člověk do nich vpraviti tak, jak to Bůh žádá. Člověk, žijící podle těchto zákonů, může všechno kolem sebe radostně povzbuzovati, což ve zvratném působení přináší i jemu vzestup a **onu** zralost, které jako člověk podle vůle Boží dosáhnouti může a má, chce-li „obstáti“. Před Bohem

„obstátí“ však znamená, že se nemusí zřítit do rozkladu.

Všechny zákony Boží jsou zřízeny jen **k tomu**, aby přinášely výstavbu a povzbuzení! Celému lidstvu byla Kristem přinesena možnost, aby se konečně v duchu osvobodilo. –

Vznikly však církve a snažily se, aby ve zdech klášterů Slovo Páně rozložily a z části ukryly. Vydávaly z něj **jen to**, co potřebovaly a to pak vlastním vysvětlováním vykládaly tak, jak to potřebovaly pro své účely a své smýšlení.

Tím bylo jednotlivým lidem Bohem seslané dobro z největší části opět zadrženo a dosáhlo se toho, že se lidé nestali bystrými a svobodnými v duchu. Stal se tedy pravý opak toho, co Kristus chtěl.

Církve hledaly stoupence, bohatství a moc. Proto nesměl žádný člověk vědět, že sám může nalézt království Boží a to bez pomoci církve. Člověk nesměl přijít na myšlenku, že Bůh nepotřebuje církve mezi sebou a svými tvory, které přece také bez církve **stvořil**.

A to se podařilo. Zvolna, avšak jistě vsunula se církev se svými přáními mezi člověka a Boha a oddělila tím Boha od touhy po Světě v člověku! Aby zvýšila počet svých stoupenců, používala pohodlnosti jako vábidla pro líné lidské duchy! Došlo to dokonce tak daleko, že se za peníze mohou nechat konati v kostelích modlitby za tím nebo oním účelem. Zaplacením odnímá církev tuto námahu a tím znehodnocuje také modlitbu, to jediné, čím se lidský duch má k svému Bohu přiblížit. A přece žádnému člověku nebyla nápadná nesmyslnost a ponižující způsob takových nemožností. Bylo to tak pohodlné a počet „věřících“ se přitom

množil.

Čím více církev rostla, tím se stávala bezohlednější, a konečně nechala částečně padnouti i masky. Jednajíc proti všem zákonům Božím, pohřbila vše, co se nechtělo prohlásiti pro ni. Štvala, pomlouvala, ba i vraždila tam, kde to nešlo jinak. Nejdříve tajně, později však, se vzestupem své pozemské moci, také veřejně. Neštítla se ani toho, aby přitom jako štít držela před sebou jméno Boží.

Žádný člověk nemůže tu mluvit o omylu, takové jednání nese příliš zřetelně pečeť nejnižšího temna! Stojí v nejpřísnějším odporu k tomu, co učil Ježíš Kristus! Jsou to nepřátelské rány, které tím byly zasazeny každému slovu, jež On promluvil. Není ničeho na celé zemi, co by se odvážilo **více proti Kristu** a Jeho slovům postavit, než církevnictví od počátku!

Také však nic jiného nemohlo býti tolik nebezpečné! Právě v tomto zdánlivém chtění sloužiti Bohu byl účinek toho tak strašlivý pro lidstvo! Lucifer nemohl míti lepšího pomocníka pro své dílo, Bohu nepřátelské. Zde dosáhl jeho obratný vliv na pozemský rozum svého největšího vítězství! Vytvořil klamně zfalšování všeho toho, co skutečně jako Bohem chtěné **mělo** vzniknouti! Podařilo se předstíratí pravost. To nejcennější, co mělo vésti k Bohu, bylo obráceno v pravý opak těmi, kteří se vydávali za sluhy Boží a velmi často se za ně také považovali. Tak stalo se to pro lidi překážkou, která jim musela bránit, aby radostně špli k vytouženému Světlu. Bylo to jako odvážný šachový tah. –

A tak položily se temnoty na zemi a staly se nejhlubší duševní noci! –

Nyní však byla učiněna přítrž tomuto zlu! Všichni lidé budou náhle vyburcováni z bludných domněnek! Nemnozí ke spasení, mnozí k záhubě! Zúčtování za Golgatu přišlo! Avšak ve zcela jiném smyslu, než si lidé dosud mysleli! –

Tak jako v dusné letní noci vylézají ze země houby, tak vyvstanou nyní falešní proroci z davu, jak to bylo zaslíbeno, aby jimi samotnými slovo bylo naplněno a oni mohli býti souzeni. Neboť svět má býti od toho všeho očištěn. –

Ty, malý zástupe, nech je však hučet a bouřit! Vždyť před jarním jitem **musí** zuřiti silné bouře! Nechť zmizí a jsou strženy miliony lidí – jest to tak dobře a je to podle neochvějné vůle Nejvyššího! Každému bude dáno to, co si zasloužil! Pokrytectví a domýšlivost lidského vědění a všechno svádění musí již míti konec.

Brzy, jásavě a s hlasitým opakováním, proletí všemi světy závažné slovo: „Dokonáno jest!“

Pak vzejde jitro vzkříšení a zářící slunce vám přinese nový den! Bůh a Pán daruje pak novou dobu svým tvorům, protože se sklonili před Jeho vůlí!

Jako dík projde pak každou duší velké, volné vydechnutí a bude stoupati jako modlitba ke trůnu Nejvyššího. Jako slib, sloužiti Jemu tak, jak **On** to chce! Tak to přikazuje Pán.